

Biblická hodina 14.10.2021

Vzdych: „Blahoslavený ten, komu pomáha Boh Jákoba, kto sa spolieha na Hospodina, svojho Boha.“ (Ž 146,5)

Pieseň: Žalm č. 25: 1-4. verše: „Pozdvihujem dušu svoju...“

Modlitba:

Milostivý Bože náš!

Ďakujeme, že si nás podržal na ceste sem, a môžeme tu byť. Sme pripravení Ťa počúvať a počuť. Prosíme, daj nám dnes otvorené srdce, ktoré Ťa JEDINÉHO sleduje. Zľutuj sa nad nami, hriešnikmi, pretože bremeno dňa, zlé správy a prítomnosť ľudí v našich životoch, ktorí vytratia náš pokoj, nás môžu tak ďaleko odviezť od Teba.

Pane, sme Ti vďační za túto malú komunitu. Sme vďační, že skrze viery bratov a sestier v Kristovi môžeme sami rásť a čakať, kým nás sila Tvojho Ducha Svätého dnes poučí, poukáže na naše chyby, podrží nás v duchu poslušnosti a hľadajúc Tvoju vôľu formuje každého, kto hladuje po pravde Tvojho slova.

Buď s nami a prihováraj sa nám ako svojim služobníkom, ktorí sú pripravení pokračovať na ceste, ktorú si im určil. Vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Ezechiel 35

Súd nad Edómom

¹Potom mi zaznelo slovo Hospodina: ² „Človeče, obráť sa tvárou k pohoriu Seír a prorokuj proti nemu. ³ Povedz mu: Takto vraví Pán, Hospodin: ‚Hľa, som proti tebe, Seír, vystriem ruku proti tebe a zmením ťa na púšť a pustatinu. ⁴ Tvoje mestá zmením na zrúcaniny, ty sa staneš púšťou a spoznáš, že ja som Hospodin. ⁵ Keďže máš oddávna nepriateľský postoj, synov Izraela si vydal napospas meču v čase ich nešťastia, v čase ich posledného trestu za vinu, ⁶ preto, ako žijem,‘ znie výrok Pána, Hospodina, ‚obrátim ťa na krv a krv ťa bude prenasledovať‘; pretože si sa krvou previnil, krv ťa bude prenasledovať. ⁷ Seír zmením na púšť a pustatinu a vykynožím z neho toho, kto prechádza a vracia sa späť. ⁸ Jeho pohorie zaplním jeho prebodnutými. Na tvoje pahorky aj do tvojich údolí i do tvojich riečisk popadajú pobití mečom. ⁹ Navždy z teba urobím púšť a tvoje mestá nebudú obývané. Potom spoznáte, že ja som Hospodin. ¹⁰ Lebo hovoríš: »Oba národy i obe krajiny budú moje a budem ich vlastniť, hoci je tam Hospodin.« ¹¹ Preto, ako žijem,‘ znie výrok Pána, Hospodina, ‚chcem nakladať s tebou podľa tvojho hnevu a podľa tvojej žiarlivosti, ktorej si sa dopúšťal z nenávisťi k nim; dám sa im spoznať, keď ťa budem súdiť. ¹² A spoznáš, že ja som Hospodin. Počul som všetky rúhanie, ktoré si vyslovil proti vrchom Izraela: »Sú spustošené, nám sú dané za pokrm.« ¹³ Svojimi ústami ste sa chvastali proti mne, opovážливо ste hovorili proti mne. Ja som to počul.‘ ¹⁴ Takto hovorí Pán, Hospodin: ‚Ako si sa tešil, že celá krajina je púšťou, tak ja naložím s

tebou; ¹⁵ ako sa tešíš, že budeš vlastniť dom Izraela, ktorý spustol, tak ja naložím s tebou. Vrch Seír bude púšťou i celý Edóm. Potom spoznajú, že ja som Hospodin.”

Drahí bratia a milé sestry!

Tridsiata piata kapitola Knihy proroka Ezechiela vznikla po páde Jeruzalema. Súd na Edomom je pred nami ešte skôr, ako sa Pán rozhodne pre zmierenie a zajatcov z Babylonu prinavráti domov.

Prvé štyri verše znejú o zničení votrelca, Edómu. Pohľad proroka sa musí zamerať na to, čo prorokuje. Prorocké slovo sprevádza aj prorocký akt, aj keď horu Seir z územia Babylona nevidel na vlastné oči. Akoby Pán potvrdil splnenie rozsudku, keď požiada proroka, aby sa pozrel tým smerom. Ale Ezechiel, aj keď horu nevidel, z popisu vyplýva, že Pán sa obracia proti Edomu, na konci vyhlásenia rozsudku nie je dôraz na Ezechielovej osobe, ale Božím cieľ je poukázať, kto je v skutočnosti On. Po Pánovom súde Edom bude pustinou. Nad vládcami sveta stojí mocný Pán, Ktorého všetky sľuby sa naplnia.

V ďalšej časti sa dočítame o príčinách zániku Edomu. Medzi Edomom a Izraelom panovalo večné nepriateľstvo.

V Knihe proroka Ámosa čítame: *„Takto hovorí Hospodin: „Pre tri previnenia Edómu, ba pre štyri, neodvrátim to, pretože prenasledoval svojho brata mečom a udusil v sebe súcť, jeho hnev trval naveky a svoju zlosť stále prechovával.“* (Am 1,11)

Mohli by sme sa vrátiť až do veku izraelských praotcov. Vzťah medzi Ezauom a Jákobom bol vždy živý a napätý, aj v časoch obsadenia krajiny oplývajúcej medom a mliekom, a aj v dobe kráľov. Ale pre Ezechiela a babylonských väzňov to bolo najbolestivejšie, keď išli proti nim v časoch problémov. V čase zničenja Jeruzalema (587 pred n. l.) Edomiti vtrhli do dobytej krajiny a pokračovali v jej ničení, plienení a krviprelievaní ako sa o tom dočítame v Žalme č. 137: *„⁷Pripomeň, Hospodin, synom Edómu deň Jeruzalema, keď volali: „Zbúrajte, zbúrajte ho do základov!““* (Ž 137,7) Prorok Iziaáš opisuje tento stav ešte živšie: *„⁸Padnú s nimi aj byvoly, býčky i býky, ich zem presiakne krvou a ich pôda sa zasýti tukom. ⁹Ved' prišiel deň Hospodinovej pomsty, rok odplaty pre spor Siona. ¹⁰Jeho potoky sa zmenia na smolu, prach na síru a jeho krajina bude horieť ako smola. ¹¹V noci ani vo dne nevyhasne, neustále bude z nej vystupovať dym, z pokolenia na pokolenie bude pustá, nik cez ňu už nikdy neprejde. ¹²Zaujme ju pelikán a jež, sova a krkavec budú v nej bývať, roztiahne nad ňou meraciu šnúru pustoty a olovnicu prázdnoty. ¹³Jej veľmoži budú volať: „Niet kráľovstva!“ A všetky jej kniežatá zmiznú. ¹⁴Trnám zarastú jej paláce, prhľavou a bodľacím jej pevnosti, bude príbytkom šakalov a obydlím pštrosov. ¹⁵Zíde sa púštna zver s hyenami, bes zavolá na svojho druha, utiahne sa tam lilít a odpočynie si.”* (Iz 34:8–15)

Pán sa nepozera na hriech a nedovolí, aby nadobudol nekonečný charakter. Trest za hriech príde. A aký je hriech, jemu primeraný bude aj trest. Siedmy verš opäť konkrétne hovorí o zničení Edomu: *„Seír zmením na púšť a pustatinu.“* Počet zabitých nie je konkretizovaný, ale keď pokryje všetko: hory, mohyly a údolia, už

vidíme, že skaza bude obrovská. Podobný osud zastihol aj ich výšiny, na ktorých uctievali svoje modly ako o tom čítame v predošlých kapitolách:

Ez 6,3: „³Povedz: ‚Vy, izraelské vrchy, počúvajte slovo Pána, Hospodina! Takto vraví Pán, Hospodin, vrchom a pahorkom, riečiskám a údoliam: Hľa, ja privedím na vás meč a znivočím vaše obetné výšiny.‘”

Ez 36,4.,6.: „⁴preto, izraelské vrchy, počujte slovo Pána, Hospodina: Takto hovorí Pán, Hospodin vrchom, pahorkom, riečiskám i údoliam, spustnutým zrúcaninám a opusteným mestám, ktoré sa stali okolitým národom korisťou a predmetom výsmechu.‘”

⁶Preto prorokuj o pôde Izraela a povedz vrchom, pahorkom, riečiskám, údoliam: Takto hovorí Pán, Hospodin: ‚Hľa, ja prehovorím vo svojej žiarlivosti a vo svojom hneve, pretože znášate od národov potupu.‘”

Desiaty verš uvádza dva národy a dve krajiny. Je to krajina Júdu a Izraela, rozdelená krajina. Po páde Edomu z Jeruzalema mohli preniknúť len na južné územie, ale tí v zajatí sa obávali, že sa tým zničenie neskončí. Zdôrazňovaním prítomnosti Pána sa rozumie, že krajina patrí Pánovi. V tretej Mojžišovej Knihe sa dočítame: „²³**Zem sa nesmie predať natrvalo, lebo zem je moja. Vy ste u mňa len cudzinci a prísťahovalci.**” (IIIMojž 25,23)

Edom nešiel len proti ľudu, ale aj proti právam samotného Pána. V treste nepočuť o milosrdenstve. V jedenástom verši čítame, že: „¹¹**Preto, ako žijem, ‘znie výrok Pána, Hospodina, ‚chcem nakladať s tebou podľa tvojho hnevu a podľa tvojjej žiarlivosti, ktorej si sa dopúšťal z nenávisťi k nim; dám sa im spoznať, keď ťa budem súdiť.‘**”

Z tohto opäť zistíme, kto je Pán. Z biblických veršov vycítiť Boží hnev. Slovné rúhanie sa dostalo až k Pánovi, pretože Edom sa nerúhal iba proti Božiemu ľudu, ale aj proti samotnému Pánovi. Vysmievali sa Bohu, že nedokázal ochrániť svoj vyvolený ľud, čo z neho urobilo slabého Boha.

Ľudia, ktorí si myslia, že dokážu všetko a vyrieknu čokoľvek, dostanú dôstojný trest a všetci, celá zem, sa z toho budú tešiť. A ako sa Edom tešil zo zničenia Júdu, tak sa bude radovať aj ľud krajiny zo zničenia Edomu. Sláva milostivého, ale spravodlivého Pána je obnovená. A každý vie, že On je Pán.

V tejto kapitole sa s touto formulou stretávame až štyrikrát. V Starom zákone sa vyskytuje 69-krát: „potom budete vedieť, že ja som Pán.“ V Knihe proroka Ezechiela je to až 57-krát. Ak sa to hovorí toľkokrát, prorokovi na tom veľmi záleží. Ja a ty, môj drahý brat, sme vysvätení od Boha, aby sme viedli náš život tak, aby sme vedeli, že On je Pán. Pretože ak rozpoznáme, kto je Pán, konečne porozumieme, čo si zaumienil pre svoj ľud. On ako večný Všemohúci všetko ovláda. Všetko vychádza z Jeho ruky a koncentruje sa tam. Je to On, kto plánoval nielen veľké udalosti histórie a životnú históriu vyvolených, ale vie o nás, o našom cirkevnom zbore a o našom vnútri aj o našom osobnom živote, o našej rodine, o situáciách v nej, o hriechoch, o radoostiach, o pádoch, o zostavách a o našom obnovení. On je ten, kto vie o našich chorobách,

nedostatkoch a prebytkoch. V Jeho rukách sa môžeme stať skutočne cennými, ak vyznáme, že je naším Pánom. On je náš Pán a my sme jeho ľud.

A čo toto uvedomenie prináša do našich životov? Že sme milované deti najvyššieho Pána. K tomu i pravda, pokoj, milosrdenstvo, milosť a každodenné požehnanie patrí nám. Vezď, že On je Pán! Amen.

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Tesaloničanom 3,1-8

„¹Preto, keď sme to už nemohli ďalej vydržať, rozhodli sme sa, že ostaneme v Aténach sami. ²Timoteja, nášho brata a Božieho spolupracovníka v práci pre Kristovo evanjelium, sme poslali, aby vás upevnil a povzbudil vo viere, ³aby sa nikto nedal otriastať týmito súženiami. Sami totiž viete, že je to náš údel. ⁴Veď aj keď sme boli u vás, vopred sme vám povedali, že na nás prídu súženia. Tak, ako viete, sa aj stalo. ⁵Preto aj ja, keď som to už nemohol ďalej vydržať, poslal som ho, aby som sa dozvedel o vašej viere, či vás azda pokušiteľ nepokúšal a či naša námaha nevyšla nazmar. ⁶A teraz, keď Timotej prišiel od vás k nám a keď nám priniesol radostnú správu o vašej viere a láske a že si na nás stále v dobrom spomínate a túžite nás vidieť — ako aj my vás —, ⁷pri všetkej svojej tiesni a súžení sme sa, bratia, potešili pre vašu vieru, ⁸pretože teraz akoby sme ožili, keď vy stojíte pevne v Pánovi.”

Drahí bratia a milé sestry!

Apoštol Pavol slúžil medzi Tesaloničanmi s veľkou láskou. Výsledok tejto služby prinieslo ovocie z Božej milosti, pretože cirkev sa vydala na cestu viery. Ale aj v tejto fáze sa zaujíma o cirkevný zbor. Bol nútený ho opustiť. Vrátil by sa tam, ale nemôže ich navštíviť. Záleží mu však na ich existencii a chce vedieť o ich stave viery, ale nemôže byť v ich bezprostrednej blízkosti.

Apoštol Pavol predtým pripravil zbor na útoky a prenasledovanie, napriek tomu mal v srdci obavy, či dokážu obstáť v tejto skúške. Skúšky a prenasledovanie v každom čase slúžia na skúmanie pravosti viery, pričom všetko, čo sa dotkne veriaceho, to tiež potvrdzuje. Nešťastný stav je, keď sa naša viere hanbí uprostred väčšej skúšky.

Apoštola Pavla zaujíma osud cirkvi, ktorú založil. Vie, že to nemajú ľahké. A aj keď nemôže k nim prísť, aj keď by zašiel veľmi ďaleko, aby bol podporujúcim spôsobom prítomný v ich životoch, na chvíľu sa Timoteja vzdá, a pošle im ho, aby posilnil a povzbudil vyskúšaných veriacich. Za vtedajších dopravných podmienok môže tento čas trvať aj týždne. A aj keď mal Pavol svoje vlastné problémy, na cirkvi mu stále záležalo.

Aké poverenie dostal Timotej? Cirkvi treba povedať, čo už sám Pavol povedal: ***Nasledovať Krista znamená niesť kríž.*** Otázkou je, či sa viera a láska Tesaloničanov zachová. Timotej nemusí znášať súženie, ale posilniť vieru v spoločenstve. A medzitým vidí v cirkvi Božie Slovo pôsobiť.

„²Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon.” (Gal 6,2) Pod týmto biblickým veršom nemyslíme to, aby sme nieslidoslovne bremená všetkých a riešili problémy toho druhého, ale aby sme posilnili vieru dotyčného v čase pokušenia.

Toto spravil aj samotný Ježiš, keď Peter zažil pokušenia: „³²**Ale ja som za teba prosil, aby tvoja viera neochabla...**” (Lk 22,32a)

Cieľom nepriateľa je veriaceho zakopnúť a pokúšať ho. Satanovým cieľom je vždy odviesť Kristových nasledovníkov z cesty viery, na ktorú sa vydali, a ustúpiť späť do sveta. Ale Ježiš tento svet premohol. Pavlova láska vyvoláva nenávisť voči zlu a jej cieľom je zničenie. Dobrou správou pre Pavla nie je, že by sa utrpenie cirkvi skončilo, ale že veriaci sú v utrpení posilnení. Ak sa počas utrpenia obrátíme na Pána, budeme cítiť ochranu a milosť Silnejšieho ako sú naše ťažkosti.

„**Vy stojíte pevne v Pánovi.**” Nepriateľ vždy chce odkloniť z cesty viery bohumilého človeka. Ale slnko svieti aj nad oblakmi. Máme na koho čakať a musíme v NEHO dôverovať.

Pavol sa raduje zo správy, ktorú prináša Timotej. Komunita odolávala pokušeniam, zostala vo viere, vytrvala v Božom slove, nepochybovala, ale stála pevne v Pánovi. Cirkev sa naučila vziať svoj kríž a nasledovať Krista. Nenamáha sa, ale stojí pevne v Pánovi.

Milý brat a drahá sestra! Ak sa cítite slabí - On je ten, kto utvrdzuje. Prialo by som si, aby sme mali veľkú túžbu po veriacom bratovi a po veriacej sestre. Prialo by som si, aby sme sa nielen vypytovali, ako sa máš, ale aby sa náš záujem rozšíril o to, ako si na tom so svojou vierou? Ako sme na tom spoločne s Ježišom Kristom? Ako si na tom s modlitbou? Ako sme na tom so svojimi pokušeniami a so svojimi duchovnými problémami? Sme tu preto, aby sme sa navzájom duchovne posilňovali. Duchovne sa naplňovať v časoch, keď bude veľká potreba po nabitej duši. Pretože dnes môžem mať ťažkosti ja, ktoré skúšajú moju vieru, ale zajtra prídeš na rad práve ty, môj drahý brat.

Možno dnes hovorím, že som zo všetkého unavený / unavená, už nemám fyzické a duševné sily, nemám žiadnu túžbu, nemám zbytočnú energiu bojovať proti tým, ktorí si aj tak nárokuje svoju vlastnú pravdu, a prejsť všetkým a všetkými, iba moja vôľa prevažuje a ja nemám silu bojovať proti ďalšej hlúposti a zajtra sa ocitnem v situácii, kedy by som to najradšej vzdala a Pána Ježiša Krista vo vlnách nevidela.

Stoj pevne v Pánovi! Pamätaj na to, čo si doteraz s Kristom zažil. Je tu vedľa nás v našich modlitebných zápasoch, pozná všetky naše utrpenia a ťažkosti a dnes nás sem povolal, aby posilnil našu vieru, aby sme stáli pevne v Ňom, Ktorý je mocným Pánom, Ktorému záleží na tom, čo je s nami. Preto ďakujeme dnes iba JEMU za všetko, čo nás zastihlo a nech našu radosť živí dobrá správa - evanjelium, že Ježiš Kristus zomrel a vstal za nás, aby sme mali večný život. Amen.

Modlitba:

Pane náš! Učiň nás silnými. Daj nám takú vieru, ktorá pomáha nám i dnes vo všetkom, pretože iba s TEBOU, v TEBE a prostredníctvom TEBA, má všetok boj, všetky ťažkosti a utrpenie zmysel. Príd' sa presvedčiť, že nekrívame, ale stojíme vzpriamene, vediač, Komu patríme, kto je náš Vysloboditeľ, Spasiteľ a Kráľ.

Ďakujeme Pane, ak máme čo sivziať zo Slova. Aj dnes si bohato prehovoril a oslovil naše srdcia a duše a nebola to prázdna zábava, ale boli sme budovaní vierou toho druhého.

Prosím, zachovaj životy našich bratov a sestier v súžení. Daj im dostatok viery, aby sa na Teba pozerali, klaňali sa Ti a prosili Ťa o záchranu.

Modlíme sa za nedel'né zhromaždenie, za jednotu rodín, modlíme sa za potvrdenie nášho kantora konfirmanda, a sme Ti vďační, že máš vždy svojich vyvolených, ktorých zámerne privedieš do cirkevného spoločenstva.

Modlíme sa za všetkých, ktorí trpia telesnými chorobami, čakajú na svoje zdravotné výsledky, chystajú sa na operáciu alebo čelia vážnej diagnóze. Daruj Tvoju silu, svojho Ducha Svätého posilňujúc vieru, že keď prejdeme vodou alebo ohňom, budeme počuť Tvoje povzbudenie nebáť sa, pretože sme Tvoji.

Prosím, drž nás v noci pri vlastnej moci a zostaň jediným vedúcim pastierom našej cirkvi. Pre Pána Ježiša Krista, vyslyš nás. Amen.

Požehnanie: „Potom spoznajú, že ja som Hospodin.“ (Ez35,15c) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 277.: „Ježišu, krotký zrak tvoj...“